

Keskustelumuistio: Riihimäen keskustan yleissuunnitelma ja suunnitteluperiaatteet, vaiheen 2 tilaisuudet

Sisällys

[Johdanto](#)

[Sidosryhmätyöpaja 23.9.2026](#)

[Asukastilaisuus 28.9.2026](#)

[Päättäjätöyöpaja 30.9.2026](#)

Johdanto

Riihimäen keskustan yleissuunnitelmatyössä muodostetaan yhteinen näkemys keskustan nykytilasta ja tunnistetaan suuntaviivoja sen kehittämiseksi. Keväällä 2026 järjestettiin kolme työpajaa: yksi kaupunkilaisille, yksi sidosryhmille ja yksi päättäjille. Niissä kerättiin paikallistietoa, käyttäjäkokemuksia ja strategisia painotuksia suunnittelun pohjaksi. Kevään keskustelujen pohjalta muodostettiin kolme vaihtoehtoista kehityspolkua, jotka kuvaavat keskustan kehittämisen eri kunnianhimon tasoja:

- **Kevyt ja ketterä:** pieniä täsmäiskuja ja nopeaa toteutusta
- **Reipas ja uudistava:** selkeitä uudistuksia vaiheittain
- **Rohkea ja lennokas:** isoja avauksia pidemmällä aikajänteellä

Syksyllä 2026 järjestettiin suunnittelun toisen vaiheen työpajat samoille kohderyhmille: sidosryhmille 23.9., kaupunkilaisille 28.9. ja päättäjille 30.9.2026. Työpajojen tavoitteena oli kerätä näkemyksiä kehityspoluista, selvittää eri toimijoiden tahtotilaa ja rohkeuden tasoa keskustan kehittämisessä sekä jatkokehittää polkuja konkreettisten kehittämiskohteiden kautta.

Työpajoissa kerättiin lisää tietoa kehityspolkuihin esimerkkikohteiden kautta. Osalle kohteista oli laadittu vaihtoehtoisia toteutustapoja, jotka havainnollistivat, miltä kehittäminen voisi kohteessa näyttää. Työpajoissa käsiteltiin seuraavia kohteita:

- Ragnar Granitin aukio
- Vanha tori / kauppatori

- Kauppakatu
- Hämeenkatu välillä Keskuskatu–Kauppakatu: kävelykatu
- Hämeenkatu välillä Hämeenaukio–Keskuskatu

Tämä muistio kokoaa työpajojen keskeiset havainnot työpajoittain ja kehittämiskohteittain.

Sidosryhmätyöpaja 23.9.2026

Suunnittelun toisen vaiheen sidosryhmätyöpaja järjestettiin Define Innovation Hubissa keskiviikkona 23.9.2026 klo 17.30–19.30. Työpajaan osallistui 23 yrittäjää, kiinteistönomistajaa, kulttuuri- ja tapahtuma-alan toimijaa sekä kaupungin asiantuntijaa. Siinä kommentoitiin kehityspolkuja, jotka oli muodostettu kevään työpajojen pohjalta. Tavoitteena oli selvittää sidosryhmien tahtotilaa ja rohkeuden tasoa keskustan kehittämisessä, jatkokehittää vaihtoehtoja ja vahvistaa omistajuutta keskustan yhteisestä tulevaisuudesta.

Yhteinen keskustelu: mikä kehityspolku Riihimäen pitäisi valita?

Esitellyt kehityspolut herättivät huolta yrittäjyyden näkökulmasta. Huolena oli, että yritysten toimintatila kapenee. Kulttuurin ja kaupunkiympäristön kannalta puistomaisuus ja vihreys nähtiin myönteisinä. Keskustelijat pohtivat, onko ehdotetuilla muutoksilla merkittävää vaikutusta keskustan hyvinvointiin.

Keskustan yritysten tilannetta kuvattiin haastavaksi. Asiakkaita ei ole riittävästi, jotta ovet voisi pitää auki. Keskustelijat pohtivat, vaikeuttaako sulkeminen liikenteeltä Hämeenkadun liiketilojen myymistä tai vuokraamista entisestään. Osallistujat korostivat, että yritysten toimintaedellytyksiä on vahvistettava.

Osa osallistujista toivoi pysäköintipaikkoja selvästi lisää ja autolla liikkumisen helpottamista. Pysäköintiin ehdotettiin konkreettisia paikkoja, kuten Teatterihotellin takana olevaa hiekka-aluetta ja pysäköintitaloa hotellin eteen. Nähtiin, että pysäköintiä voidaan kehittää myös ilman kalliita maanalaisia ratkaisuja.

Esiin nousi myös vastakkainen näkemys: pysäköinti ei ole erityisen suuri ongelma, koska auton saa pysäköityä helposti, maksutta ja pitkäksikin aikaa. Tämän näkemyksen mukaan keskustassa oleilua vähentää ennen kaikkea ympäristön tylsyys. Kiinnostavaa tekemistä ja avoinna olevia kahviloita ja muita palveluita on liian vähän.

Osallistujat pohtivat, miksi pyöräilyä pitäisi priorisoida muiden liikkujien ja yritysten tarpeiden edelle. Suunnitelmissa Hämeenkadulla pyöräilylle on varattu paljon tilaa, mutta osallistujien havaintojen mukaan pyöräilijöitä näkyy siellä vähän. Myös katupuiden istuttamisen käytännön haasteita nostettiin esiin, esimerkiksi juurten vaikutus maanalaisiin putkiin.

Keskustelun päätteeksi ehdotettiin ratkaisua, joka yhdistää eri näkökulmat. Keskustassa voisi olla kävelykatuja ja vihreää kaupunkiympäristöä, mutta myös katuja ja alueita, joille pääsee sujuvasti autolla.

Teemaryhmä: Tapahtumien järjestäminen / Ragnar Granitin aukio ja vanha tori

Vanhasta torista luontevasti kehittyvä tapahtuma-aukio

Ryhmä piti tärkeänä, että vanha tori säilyy osana keskustaa. Nykyisellään sen toiminnot kuitenkin menevät päällekkäin Granitin aukion kanssa. Torille toivottiin luontaista ja sympaattista aukiota, joka jäsentyy vähitellen ja jonne tapahtumat ja ihmiset hakeutuvat itsestään. Ryhmä ei kannattanut vaihtoehtoa, jossa torille rakennetaan paviljonkiaukio, koska se toi mieleen tyhjän ja käyttämättömän paviljongin. Luistinrata tai kaukalo keskellä kaupunkia, joulutori ja myynti- ja tapahtumakäyttöön sopiva paviljonki saivat kannatusta. Torista ei haluttu parkkipaikkaa. Ryhmä kuitenkin muistutti, että torille mahtuu tuhansia ihmisiä, joten saavutettavuus ja tapahtumapysäköinti on ratkaistava.

Torin itäpuolelle sopi ryhmän mielestä pienimittakaavainen asuinrakentaminen, mieluiten puurakenteinen. Se jatkaisi kaupunkirakennetta luontevasti kohti Rautatienpuistoa. Myös puukujanteen jatkumista alueen läpi pidettiin hyvänä.

Granitin aukiolle väljyyttä, vihreyttä ja toimiva akustiikka

Osallistujien mukaan "tori" katosi Granitin aukion rakentamisen myötä, eikä aukio toimi akustisesti. Suunnittelulta toivottiin rohkeutta, mutta ilman uudisrakentamista ja uudisrakentaminen haluttiin jättää pois kaikista aukion kehittämisen vaihtoehdoista. Perusteluina olivat keskustan runsas tyhjä liiketila ja huoli siitä, että uudet rakennukset lisäisivät kaikua ja vaikeuttaisivat tapahtumien järjestämistä. Uudisrakentamiselle ehdotettiin parempia paikkoja Maisterinkadun suunnalta.

Aukiolle toivottiin tilaa, puustoa ja vihreyttä, joka auttaisi myös akustiikassa. Eniten kiinnostusta herätti vaihtoehto, jossa aukio ja puisto yhdistyvät. Sitä kuvattiin näyttäväksi ratkaisuksi, joka olisi hieno jättää perinnöksi tuleville sukupolville.

Löydettävyyys ja kulkuyhteydet ratkaisevat

Aukiolle ja Jukka Jalosen puistoon ("Ankkapuistoon") on nykyisin vaikea löytää. Kulkuyhteyksiä kuvattiin jäsentymättömiksi ja osin aidatuiksi, ja niitä käyttäessä tuntuu kuin kulkisi jonkun toisen pihalla. Riihimäkeä kuvattiin *"aidattujen pihojen kaupungiksi"*. Kauppakujaa toivottiin houkuttelevammaksi. Suurimpana esteenä pidettiin puiston ja kujan välisiä rakennuksia, ei Valtakatua.

Aukion tapahtumien toivottiin olevan yrittäjävetoisia ja kaupungin toivottiin mahdollistavan niitä esimerkiksi tilapäisillä kävelykaduilla.

Ryhmän näkemys: Vanhasta torista ryhmä oli yksimielinen: tori säilyy luontevasti kehittyvänä tapahtuma-aukiona, ja sen itäpuolelle rakennetaan matalaa ja tiivistä asumista. Pysäköinnin riittävyys jäi avoimeksi.

Granitin aukiolle ei löytynyt yhtä parasta ratkaisua, mutta aukion ja puiston yhdistävä vaihtoehto kiinnosti eniten. Kaikki olivat yhtä mieltä siitä, että aukio tarvitsee paremmat kulkuyhteydet, toimivamman akustiikan ja lisää vihreyttä, ei uudisrakentamista.

Teemaryhmä: Pysäköinti ja jalkakäytävät / Kauppakatu

Helppo ja maksuton pysäköinti on Riihimäen vahvuus

Ryhmässä korostui, että pysäköinnin helppous on keskustan tärkein kilpailuetu, jota pitää vaalia.

"Täällä on niin helppoa, tänne on helppo tulla, ja sitä pitää vaalia!"

Varma pysäköintipaikka on tärkeä, ja aikarajoitukset hankaloittavat pidempää asiointia. Suunnitelmat eivät saa sulkea pois Hämeenkadun pysäköintiä: *"Jos vanhukset eivät saa autoa lähelle, niin he eivät tule."* Myös busseille, yöpysäköinti mukaan lukien, sekä isojen tapahtumien kävijöille tarvitaan selkeät paikat. Nykyisin bussit pysäköivät vanhalle torille.

Lisää pysäköintiä oikeisiin paikkoihin

Ryhmä kannatti vaihtoehtoa, jossa keskustan pysäköintiä lisätään. Esitetty pysäköintilaitos koettiin kuitenkin kaukaiseksi: se palvelisi keskustan pohjoisosaa mutta ei eteläosaa. Ryhmä ehdotti uusiksi pysäköintipaikoiksi muun muassa Teatterihotellin läheisiä tyhjiä kenttiä, vanhaa kauppatoria, entisen Alkon tonttia ja Veturitallien pohjoispuolta. Toria koskeva ehdotus poikkesi tapahtumaryhmän näkemyksestä. Yksisuuntaisia katuja pidettiin hyväksyttävänä keinona lisätä pysäköintitilaa, koska liikennemäärät ovat pieniä.

Kävelykadut ja katupuut herättivät epäilyjä

Kävelykatuja ei pidetty tarpeellisina, ja ryhmä korosti, ettei *"toiminnallisuus saa jäädä sen jalkoihin, miltä suunnitelma näyttää"*. Katupuihin suhtauduttiin varauksella, koska ne voivat lisätä sekavuutta. Puistoissa puita pidettiin hyvinä, ja kaupunkia kuvattiin jo nyt vihreäksi.

Ryhmän näkemys: Ryhmä kannatti keskustan pysäköintiä lisäävää vaihtoehtoa. Tavoitteena on, että pysäköinti on jatkossakin helppoa, varmaa ja maksutonta.

Teemaryhmä: Kivijalkatilojen elinvoima / Hämeenkatu

Kevyillä keinoilla elävyyttä ja väriä

Ryhmän mukaan keskusta tarvitsee lisää kiinnostavuutta, ja sitä voi tuoda kevyillä, muunneltavilla keinoilla, kuten valaistuksella ja pihapeleillä. Kirkkopuisto nousi esiin myönteisenä esimerkkinä: *"Kesällä oli kiva käydä lounaan jälkeen jätskillä – kuulostaa pikkujutulta, mutta tällaiset asiat ovat tärkeitä!"* Julkisivuja pidettiin ankeina ja harmaina. Kaupungilta toivottiin ehdottomasti linjauksia julkisivujen väriytyksestä, ja esikuvaksi mainittiin Tanska.

Kaupungilta toivotaan mahdollistavaa otetta

Osallistujien kokemuksen mukaan kaupunki suhtautuu liiketilojen edustan elävöittämiseen liian tiukasti. Esimerkkinä mainittiin yrittäjän idea shakkinappuloista, joka tyrmättiin ilkvallan pelossa. Tällaista *"katastrofiajattelua"* ei pidetty hyvänä. Näyteikkunoiden renessanssi herätti kysymyksiä siitä, mitä se tarkoittaa käytännössä ja tukeeko kaupunki sitä taloudellisesti.

Autolla asiointi ja laadukas toteutus ovat tärkeitä

Riihimäellä asioidaan myös Hausjärveltä ja Lopelta, joten keskustaan on päästävä autolla. Iltaisin joukkoliikenne ei ole todellinen vaihtoehto. Kaikkien liikkeiden eteen ei kuitenkaan tarvitse päästä autolla, kunhan keskustaan on helppo tulla.

Ryhmän näkemys: Ryhmä ei päätenyt yhteen vaihtoehtoon. Yleisvaikutelmaksi jäi, että keskustaa kannattaa kehittää maltillisin ja kevyin toimenpitein.

Asukastilaisuus 28.9.2026

Suunnittelun toisen vaiheen asukastilaisuus järjestettiin kauppakeskus Atomissa maanantaina 28.9.2026 klo 15–17. Avoimessa tilaisuudessa oli neljä pistettä, joissa

esiteltiin esimerkkikohteiden kehittämisvaihtoehtoja: Ragnar Granitin aukio, vanha tori eli kauppatori sekä kaksi Hämeenkadun osuutta. Kävijät kiersivät pisteitä ja keskustelivat vaihtoehdoista suunnittelijoiden ja kaupungin edustajien kanssa.

Ragnar Granitin aukio

Aukion toimivuus tapahtumapaikkana herätti kysymyksiä

Osa kävijöistä piti Granitin aukiota jo nykyisellään riittävänä ja toivoi, että kehittäminen painottuisi mieluummin vanhalle torille. Aukiota kuvattiin piilossa olevaksi ja "sumpuksi". Raskaiden ajoneuvojen painorajoitus nähtiin isona ongelmana, koska se estää torimyyjien ja tapahtumakuljetusten pääsyn aukiolle. Kalusteiden ja lavan sijoittelussa toivottiin huomioitavan tapahtumien logistiikka, ja kiinteiden rakennelmien sijaan pidettiin parempina keveitä ja siirreltäviä rakenteita.

Kiinteiden rakennelmien sijaan keveitä ja siirreltäviä rakenteita pidettiin järkevinä, kuten katettua lavaa. Aukiolle toivottiin myös torikahvilaa tai muuta ankkuritoimintoa. Lisäksi ehdotettiin, että aukio voisi olla muuntojoustava tila, joka varautuu esimerkiksi runsaslumisiin talviin ja helleaaltoihin.

Uudisrakentaminen ja Valtakadun muutos jakoivat näkemyksiä

Vaihtoehto, jossa Västäräkin viereen rakennettaisiin uusi rakennus, sai useita kannatuspuheenvuoroja. Sitä kuvattiin tyylikkääksi portiksi aukiolle. Toiset eivät toivoneet uusia rakennuksia lainkaan, vaan halusivat ensin rakennettavan keskustan tyhjät tontit.

Vaihtoehto, jossa aukio ja Jukka Jalosen puisto yhdistettäisiin ja Valtakatu muuttuisi puistomaisemmaksi, jakoi mielipiteitä selvästi. Kannattajat pitivät lisääntyvää puustoa hyvänä, kun taas toisten mielestä ratkaisu hankaloittaisi autoilua liikaa. Liiketiloihin on päästävä autolla. Kävijät toivoivat Jukka Jalosen puistoon tapahtumia, mutta eivät välttämättä kannattaneet Valtakadun rauhoittamista autoilta.

Vanha tori / kauppatori

"Kyllä tori tarvitaan"

Pisteellä korostui vahva toive säilyttää vanha tori ja palauttaa se toriksi. Sen nimeksi toivottiin kauppatoria. Toria pidettiin tärkeänä erityisesti ikääntyneille ja keskustan ainoana isompana kokoontumispaikkana. Usea kävijä ehdotti roolijakoa: Granitin aukiolla järjestettäisiin tapahtumat ja musiikki, kauppatorilla torikauppa ja

suoramyynti. Torille toivottiin kahvilaa, kioskeja, kirpputoria ja luistinrataa. Toimintaa ei tarvitse olla jatkuvasti.

Tärkeimpänä kehittämiskohteena pidettiin torin perusinfrastruktuuria: myyjät ja tapahtumajärjestäjät tarvitsevat sähköä, vettä ja käymälöitä, ja torin pinnat kaipaavat peruskunnostusta. Kiinteistä rakenteista oltiin eri mieltä. Osa piti paviljonkia hyvänä ratkaisuna, toiset halusivat torin pysyvän avoimena eikä *"täynnä kikkareita"*.

Rakentaminen hyväksyttiin, kunhan tori säilyy väljänä

Vaihtoehto, jossa torin paikalle rakennettaisiin eniten asumista, torjuttiin laajasti, koska tori haluttiin säilyttää. Vaihtoehto, jossa torin rinnalle rakennetaan tiivis ja matala asuinkortteli, sai eniten suoraa kannatusta, usein sillä ehdolla, että rakentaminen olisi väljempää eikä torin tilaa pienennettäisi liikaa. Vaihtoehto, jossa tori säilyy puistomaisena ja rakentamista on vähiten, sai kannatusta väljyyden ja pysäköinnin säilymisen vuoksi. Toisaalta sen arvioitiin kilpailevan Granitin aukion kanssa. Pysäköinnin ei toivottu vähenevän, ja tapahtumapysäköinti nähtiin ratkaistavana kysymyksenä.

Rakentamisesta kävijät totesivat yleisesti, että ensin pitäisi rakentaa nykyiset tyhjät tontit ja kunnostaa 1950- ja 1960-lukujen asuintaloja esimerkiksi sallimalla lisäkerroksia. Pientaloasumisesta keskustassa oli eriäviä näkemyksiä. Väljyyttä pidettiin viihtyisyyden kannalta tärkeänä. Puukujanteen jatkumista ja puistoakselia pidettiin hyvinä. Vanhaan linja-autoasemaan liittyy kävijöillä paljon muistoja, mutta sen huonoa kuntoa, suojelua ja alueen pysähtynyttä kehittämistä kritisoitiin.

Hämeenkatu välillä Keskuskatu–Kauppakatu: kävelykatu

Kävelykatu sai enemmistön kannatuksen

Pisteen kirjausten mukaan 11 kävijää kannatti Hämeenkadun muuttamista kävelykaduksi ja kolme vastusti.

"Vau, tämä on hyvä idea"

Kannatukseen liitettiin ehtoja: pysäköinti on ratkaistava, yrittäjät on saatava mukaan, ja liikkeiden ja kahviloiden pitäisi olla auki myös iltaisin. Nuoret aikuiset toivoivat jalankulkualueen laajentamista useamman korttelin mittaiseksi. Vastustajat pelkäsivät, että kävelykatu heikentäisi yritysten toimintaa ja vähentäisi kävijöitä. Välimuodoiksi ehdotettiin kävelykatua vain kesäisin tai tapahtumien ajan. Kadulle toivottiin lisää puita ja penkkejä sekä mahdollisimman vähän kadunvarsipysäköintiä.

Puita, penkkejä ja pientä kivijalkatoimintaa

Useampi kävijä toivoi lisää puita ja vanhojen puiden säilyttämistä. Lehmuksia ja poppeleita ei toivottu, vaan mieluummin ikivihreitä tai kukkivia puita. Penkkejä toivottiin lisää, ja kadunvarsipysäköintiä mahdollisimman vähän, koska se näyttää ankealta. Toisaalta nykyisiä terasseja pidettiin liian leveinä. Kivijalkoihin toivottiin pientä ja kiinnostavaa, Riihimäen näköistä toimintaa ja harrastusmahdollisuuksia ja aiempaa shoppailukatutapahtumaa muisteltiin lämmöllä.

Hämeenkatu välillä Hämeenaukio–Keskuskatu

Pyöräkaistat puhuttivat, vehreys sai kiitosta

Pyöräkaistat herättivät eniten keskustelua. Niiden turvallisuutta epäiltiin pysäköityjen autojen vuoksi, ja moni toivoi pyöräilijöiden paikaksi jalkakäytävän puolta. Pisteellä kävi myös pyöräkaistojen puolustajia. Esiin nousi huoli siitä, riittääkö katutila ajoneuvoille, ja terassien toivottiin jättävän jalkakäytävälle tilaa esteettömälle kulkemiselle. Suunnitelman vehreyttä ja Kirkkopuiston osuutta pidettiin hyvinä, ja myös läpikulkua Junailijankadulle keuhuttiin.

Kirkkopuisto ja vehreys saivat kiitosta

Suunnitelman vehreyttä ja puita pidettiin hyvänä, mutta lehmuksia ei toivottu. Kirkkopuiston osuutta keuhuttiin, ja useampi kävijä mainitsi mäenlaskun. Esitettyä läpikulkua Junailijankadulle pidettiin hyvänä, vaikka sen olemassaoloa ei yleisesti tunneta. Kävijät toivoivat myös, että kirkon portaiden aiheuttamaan esteeseen ja Tiedon puu -taideteoksen ympäristöön kiinnitettäisiin huomiota.

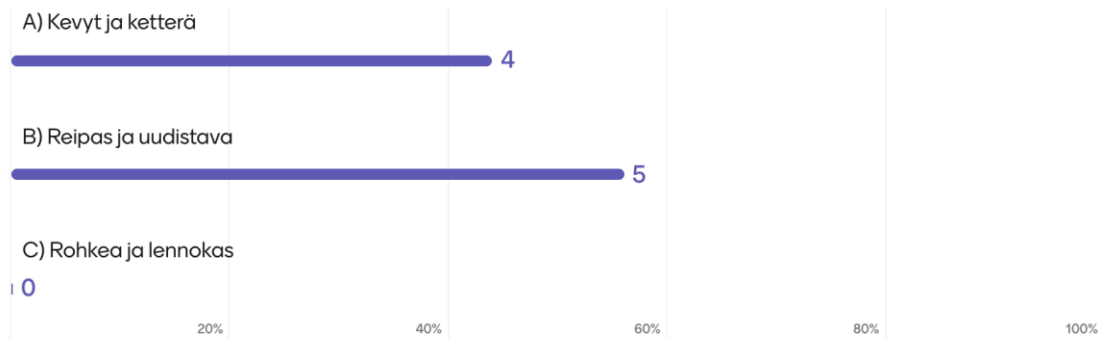
Asukkaiden Mentimeter-äänestys

Lisäksi tilaisuuden ajan oli auki kysely, jossa asukkaat saivat äänestää keskustan kehittämisen rohkeuden tasoa sekä äänestää, mihin toivoisivat keskustan kehittämistä erityisesti kohdennettavan. Tilaisuuden aikana kyselyyn saatiin yhdeksän vastausta. Seuraavissa kuvissa näkyvät äänestyksen tulokset.

Mikä näistä kolmesta kehityspolusta kuulostaa Riihimäelle parhaalta tulevaisuuden suunnalta?

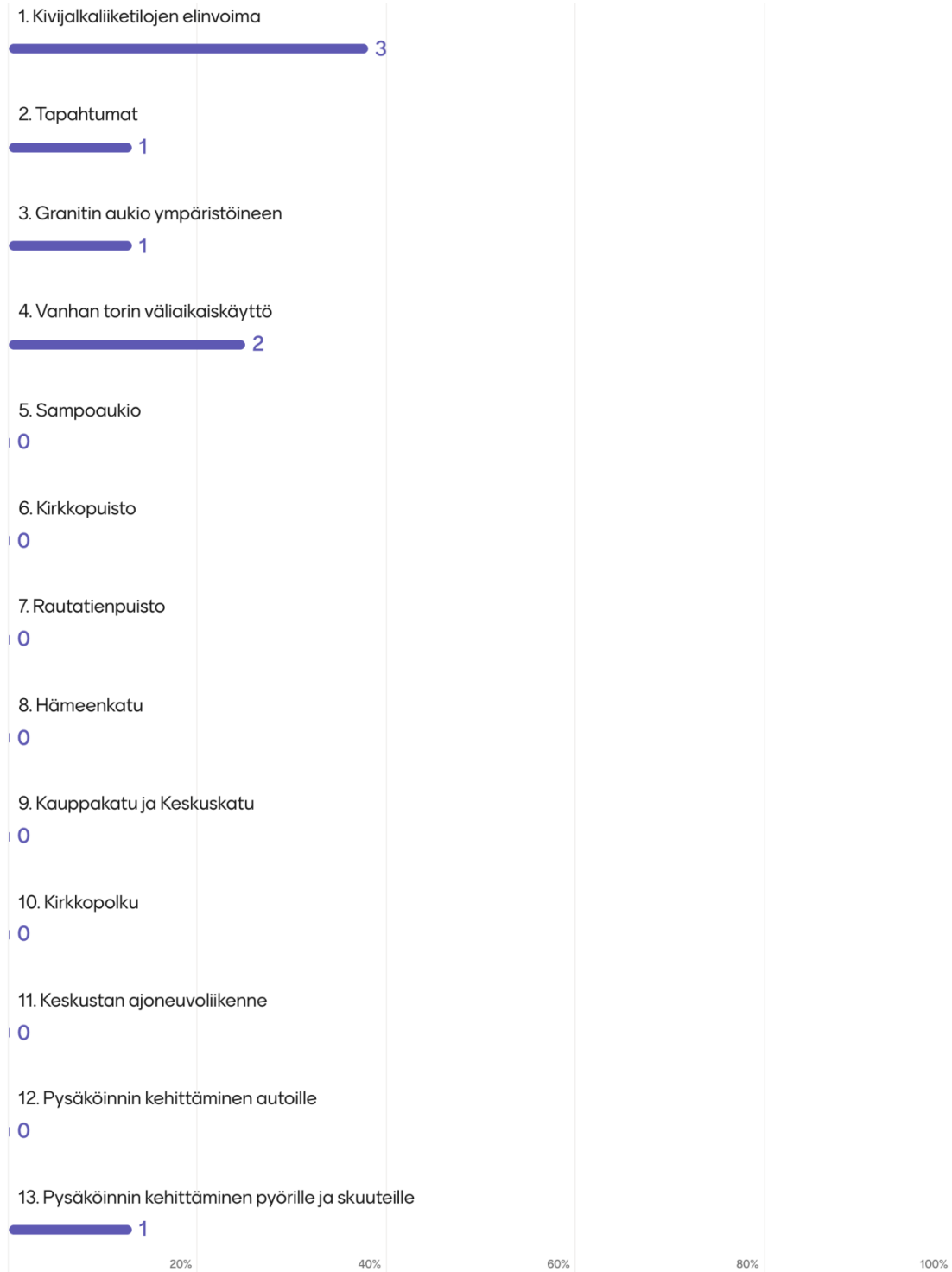
9 / 9

Missä näistä muutoksen pitäisi mielestäsi erityisesti näkyä?

8 / 9

Päättäjätöyöpaia 30.9.2026

Suunnittelun toisen vaiheen päättäjätöyöpaia järjestettiin Define Innovation Hubissa keskiviikkona 30.9.2026 klo 17.30–19.30. Tilaisuuteen osallistui 26 kaupungin päättäjää, mukaan lukien valtuutettuja, lautakuntien ja kaupunginhallituksen jäseniä, vaikuttamistoimielinten edustajia sekä kaupungin johtoa. Työpajan alussa palautettiin mieleen kevään työpajassa asetettu tavoite rohkeista avauksista ja kerrottiin, miten se näkyy esiteltävissä vaihtoehtoisissa. Tavoitteena oli saada päättäjiltä suuntaa sille, mitkä vaihtoehdot viedään jatkokehitykseen, ja selkänöjaa keskustan kehittämisen kunnianhimon tasolle.

Osallistujat kiersivät ryhmissä pisteitä, joilla esiteltiin kehittämiskohteet: Ragnar Granitin aukio, kauppatori, Hämeenkatu ja Kauppakatu. Jokaisella pisteellä oli suunnittelija sekä keskustelun fasilitaattori, joka kertoi myös sidosryhmien ja asukkaiden näkemyksistä kohteeseen. Pisteillä, joilla oli vaihtoehtoja, ryhmät valitsivat jatkokehitykseen vietävän vaihtoehdon. Hämeenkadulla osallistujat kirjasiivat ehdotuksen jatkokehittämisen arvoiset asiat post-it-lapuille. Lopuksi keskusteltiin yhdessä kunnianhimon tasosta ja eväistä yleissuunnitelman viimeistelyyn.

Ragnar Granitin aukio

Aukion ja puiston yhdistäminen sai eniten kannatusta

Kolme neljästä ryhmästä piti vahvimpana vaihtoehtoa, jossa Valtakatu suljetaan ja aukio yhdistetään Jukka Jalosen puistoon. Kannattajien mukaan ratkaisu loisi laajemman, vehreän alueen oleskelulle ja tapahtumille ja kokoaisi nyt hajallaan olevat tapahtumat yhteen paikkaan. Lisäksi ravintolat voisivat laajentaa terassejaan puiston puolelle. Vaihtoehto nähtiin myös keinona kytkeä Veturitallien alue keskustaan, ja sen nähtiin sopivan yhteen sen kanssa, että kauppatoria kehitetään toritoimintojen paikkana. Toteutuksessa toivottiin huomioitavan istumapaikat, kaikki ikäryhmät ja ympärivuotinen käyttö. Rinnalla kaksi muuta vaihtoehtoa kuvattiin "postimerkkeilyksi".

Yksi ryhmä suhtautui vaihtoehtoon kriittisesti. Sen mukaan puistoa on jo, eikä siellä ole ketään, ja kehittämisen painopisteen pitäisi olla Hämeenkadun ja sen funkkishenkisen pääkatuidentiteetin vahvistamisessa. Vaihtoehtoa kuvattiin "elinvoiman syömiseksi". Myös Valtakadun merkitys tärkeimpänä joukkoliikenneväylänä on huomioitava.

Uudisrakennus Västäräkin talon pariksi jakoi näkemyksiä

Vaihtoehdossa, jossa aukion laidalle rakennetaan uudisrakennus, pidettiin hyvänä sitä, että rakennus keskustelee Västäräkin talon kanssa. Osa ehdotti, että uudisrakennus yhdistettäisiin aukion ja puiston yhdistävään vaihtoehtoon. Toisten mielestä aukion ja puiston yhdistämisen voisi toteuttaa ilman uudisrakennusta, jotta pysäköintitila ei pienenisi. Asuinrakentaminen toisi palveluille kysyntää, mutta pelkän asumisen ei nähty tuovan elinvoimaa. Muutama osallistuja kannatti maltillisinta vaihtoehtoa askel kerrallaan etenemisen vuoksi. Toiset muistuttivat, että kaupunkisuunnittelussa on ajateltava pidemmälle.

Pysäköintiä ei saa vähentää

Kaikissa ryhmissä korostettiin, ettei aukion ympäristön pysäköintitilaa saa vähentää. Pysäköintiä tarvitsevat asukkaat, lounasasiakkaat, harrastajat ja huonosti liikkuvat, ja nykyistä tasapainoa aukion ja pysäköinnin välillä pidettiin osin hyvänä. Kellaripysäköintiä ei pidetty realistisena kustannusten vuoksi. Lisäksi osallistujat toivoivat, että Granitin aukion ja kauppatorin roolit määriteltäisiin selkeästi: 28 000 asukkaan kaupungissa ei riitä väkeä usean rinnakkaisen tapahtuma-aukion käyttäjiksi.

Kauppatori

Eniten kannatusta sai vaihtoehto B, jossa aukio säilyy ja selkeytyy ja sen viereen tulee maltillista uudisrakentamista. Sitä haluttiin kuitenkin vielä jatkokehittää. Kehitettävää nähtiin erityisesti torin ja Granitin aukion työnjaossa, lisärakentamisen määrässä ja ympärivuotisessa käytössä, jotta torista tulisi kaupunkilaisten yhteinen tila. Koska lähellä sijaitsevat Monari ja AMK, aukio on nuorten kulkureitillä ja luonteva pysähtymispaikka. Nuorille toivottiin tarjottavan muutakin kuin asfalttia ja avointa tilaa. Puukujanteen jatkuminen sai paljon kehuja. Lisäksi Kutomolle ja linja-autoasemalle toivottiin suunnitelmassa oma toiminto ja paikka.

Aukion säilyttämisen ja uudisrakentamisen yhdistelmä miellytti

Vaihtoehto B:tä pidettiin monipuolisena: tori säilyy, eikä alueelle tule tornitaloja. Uudisrakentaminen on matalampaa eikä hallitsevaa. Erityisesti vaihtoehdon torimaisuus miellytti. Toteutuminen kuitenkin edellyttää yrittäjyyttä, esimerkiksi kahvilaa. Vaihtoehdon arveltiin myös hankaloittavan pysäköintiä, koska moni saapuu tapahtumiin autolla.

Vaihtoehdossa A uudisrakentamista ei tule. Sen puistomaisuutta pidettiin hyvänä, mutta sen arvioitiin jättävän alueen lähes ennalleen: kehittäminen maksaa, mutta

tuo vain vähän uutta. Puistomaisten rakenteiden pelättiin myös haittaavan tapahtumia. A-vaihtoehtoon toivottiin vessoja ja vesipisteitä.

Eniten uudisrakentamista sisältävä vaihtoehto C sai eniten vastustusta. Niin paljon uusia asuntoja ei nähty tarpeelliseksi, ja aukio haluttiin säilyttää.

Kauppatorin ja Granitin aukion työnjako

Kummallekin aukiolle tarvitaan selkeä linjaus siitä, mitä se mahdollistaa, jotta ne eivät kilpaile keskenään. Kauppatorilla järjestetään jo nyt suurempia konsertteja, joita Granitin aukiolle ei viedä. Koska tori on alun perin rakennettu tapahtuma-aukioksi, se tarvitsee myös tapahtumainfraa, kuten riittävät sähkö- ja vesipisteet sekä wc-rakennuksen.

Asuminen ja lisärakentaminen

Osa osallistujista kannatti asumisen lisäämistä keskustaan. Uudet asukkaat tarvitsevat palveluita ja tukevat näin alueen yrittäjiä. Keskustaan toivottiin sekoittunutta asumista eikä pelkkiä pientaloja. Huolena oli, että keskusta voi tulevaisuudessa muuttua liian väljäksi. Riihimäellä todettiin olevan monta vähäisellä käytöllä olevaa keskeistä paikkaa, joilla keskustan aukkoja voisi täydentää.

Hämeenkatu

Hämeenaukio–Keskuskatu: toimiiko katutilan jako?

Eniten näkemyksiä herätti katutilan jakaminen. Osallistujat kysyivät, mahtuvatko kaikki toiminnot kadulle esitetyllä tavalla. Lisäksi korostettiin näkövammaisten jalankulkijoiden huomioimista, sillä nykyinen Temppelikadun ratkaisu koettiin heille vaaralliseksi.

Pyöräkaistoja ja pyöräilyn erottamista kävelystä pidettiin hyvänä ratkaisuna, ja katutilan ottamista autoilta muille liikkumismuodoille kiitettiin. Pyöräilyn edellytyksiä toivottiin kehitettävän edelleen, ja Kalanpojankujan ja Kirkkopolun välille ehdotettiin läpikulkua kävelylle ja pyöräilylle. Osa osallistujista oli kuitenkin huolissaan autojen pysäköintitilan vähenemisestä. Hämeenkadulle toivottiin pysäköintiä kadun molemmin puolin, ja viherkaistaleiden ehdotettiin vuorottelevan pysäköintipaikkojen kanssa. Pyörätien sijaintia voi olla vaikea hahmottaa talviolosuhteissa.

Valaistuksessa toivottiin, että mietittäisiin erityisesti valaistuksen riittävyyttä pimeänä vuodenaikana: valaistus lisää viihtyvyttä ja turvallisuutta ja osoittaa Hämeenkadun aseman pääkatuna.

Kirkkopuistoon ja keskustan oleskelupaikkoihin kohdistui paljon toiveita. Kirkkopuistoon kaivattiin enemmän käyttöä ja toimintaa, kuten kiinteää rakennelmaa tapahtumille, talveksi luistelukaukaloa ja kahvilaa sekä kesäksi jäätelönmyyntiä. Penkkejä toivottiin lisää Kirkkopuistoon, Kalapojan puistoon ja kadun varrelle.

Jäätelökioskin ja Kalapojan ympäristön todettiin houkuttelevan ihmisiä jo nyt, ja aluetta ehdotettiin kehitettäväksi oleskelualueeksi. Muita toiveita olivat esteettömyyden huomioiva yleinen WC esimerkiksi kioskin yhteyteen, katokset sateen varalle pitkin keskustaa ja nurmikko oleskeluun. Jos puita joudutaan uusimaan, uusilla istutuksilla toivottiin saatavan kattava latvuspeitto.

Keskuskatu–Kauppakatu: kävelykatu jakoi päättäjät kahtia

Kävelykatu herätti työpajan eniten vastakkaisia näkemyksiä. Kannattajien mielestä se lisäisi viihtyisyyttä ja elinvoimaa ja tarjoaisi oleskelupaikkoja ikääntyneille sekä lapsille ja nuorille. Kadulle toivottiin puita, leikki- ja liikuntavälineitä sekä ravintoloiden lasitettuja ja lämmitettyjä terasseja, jotka toisivat kadulle elämää ympäri vuoden. Katettua kävelykatua ja "ravintolakatua" ehdotettiin.

Vastustajat pitivät pysäköintiä ja autolla asiointia yrittäjien elinehtona ja huolehtivat, että kävelykatu tukkisi keskustan liikenteen. Osa totesi, ettei kaupungilla ole varaa toteutukseen. Asukkailta kerrottiin tulleen palautetta kävelykatua vastaan. Välimuotona moni kannatti kokeilua ennen pysyvää ratkaisua tai kävelykatua vain kesäisin. Ensisijaisen tärkeänä pidettiin, että yrittäjien näkemys selvitetään koko Hämeenkadun pituudelta, mieluiten henkilökohtaisella kyselyllä. Toisaalta muistutettiin, etteivät yrittäjät voi päättää kaikesta. Kalusteiden toivottiin olevan siirrettäviä ja uudelleenkäytettäviä.

Loppukeskustelu: kunnianhimon taso ja eväät jatsoon

Rohkeutta tarvitaan, mutta realismia myös

Kunnianhimon tasosta oltiin eri mieltä. Osa piti tasoa liian kovana kaupungille, jonka väkiluku laskee ja johon muuttaa pääosin yli 65-vuotiaita. Heidän mukaansa heikko taloustilanne jatkuu pitkään, ja on väärin näyttää kaupunkilaisille kauniita kuvia, joita ei voida toteuttaa. Osa kysyi, mitä ongelmaa esimerkiksi Granitin aukion muutoksilla ratkaistaan ja saadaanko niillä vastinetta rahoille. Toiset katsoivat,

että liian varovainen linja ei pidä väkimäärää eikä houkuttele nuoria, ja että suunnitelman on katsottava vuosikymmenten päähän. Kaikkein huonointa olisi, jos Riihimäellä ei vuonna 2050 olisi mitään uutta.

Vaiheittain ja olemassa olevan varaan

Yhteistä näkemyksille oli vaihteellisuus. Vaihtoehtojen vahvuutena pidettiin sitä, että niitä voi toteuttaa asteittain ja mukauttaa matkan varrella, ja vaihteellisuus nähtiin jopa toteutumisen edellytyksenä. Myönteisenä pidettiin sitä, että suunnitelmat rakentuvat olemassa olevan päälle eivätkä edellytä purkamista.

Jatkosuunnittelussa toivottiin huomioitavan nykyinen rakennuskanta, esimerkiksi rakennusten korottaminen, sekä tyhjien tilojen väliaikaiskäyttö. Uudisrakentamisen korkeudesta oli eriäviä näkemyksiä. Osa osallistujista toivoi resurssien keskittämistä: mieluummin yksi hyvä aukio kuin kaksi heikosti toimivaa. Vanhan torin ja linja-autoaseman seutu nähtiin alueena, jolle on joka tapauksessa tehtävä jotain. Hämeenkadun remontti on edessä joka tapauksessa, joten nyt on oikea hetki ratkaista, miten pyöräily, pysäköinti ja autoilu kadulla sovitetaan yhteen.